

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

direkte tilknytning til en arbejdende scene. Eleverne må dog kun i uddannelsens 3. år medvirke i teatrets forestillinger.

Tilsammen uddanner de to skoler således samme antal skuespillere som statens teaterskole, som optager ca. 10 skuespillerelever om året.

Teaterlovens hjemmel for at yde tilskud til landsdelsscenernes skuespillerskoler mener jeg ikke der er grund til at ændre. Af hr. Lembourns begrundelse for spørgsmålet fremgår det da også, at han alene tænker på ændringer med hensyn til statens teaterskole. Teaterskolen er en statsinstitution, hvis driftsudgifter dækkes på finansloven.

Teaterskolens forhold blev drøftet i forbindelse med folketingets behandling af teaterloven af 1970, og folketingsudvalget har redegjort for sit syn på teaterskolen i betænkningen af 20. maj 1970. Heri står det anført, at det ikke vil være rimeligt at standse skolens arbejde, men at den bør have lejlighed til at vise resultaterne heraf, før der tages stilling til eventuelle ændringer.

De modstridende meninger, der fandtes om det pædagogiske princip, at eleverne i uddannelsestiden ikke er knyttet til et professionelt arbejdende teater, jfr. betænkningen af 20. maj 1970, findes fortsat. Inden for skuespilleruddannelsen trives begge principper, og de to skoleformer uddanner omtrent lige mange elever. Modsat hr. Lembourn betragter jeg dette som et gode.

De elever, der udgår fra statens teaterskole, har normalt ikke arbejdet på en professionel scene, men til gengæld er de så heller ikke i løbet af uddannelsen blevet styret direkte mod en bestemt teaterform. Hvis man, som hr. Lembourn foreslår, nedlægger teaterskolen og genopretter elevskolen ved det kgl. teater, så tilgodeser man væsentligst de store teatres behov og glemmer fuldstændig den anden side af dansk teaterliv, de opsegende teatergrupper og børneteatrene m. v.

Hr. Lembourns tanke om at henlægge den mere eksperimenterende side af teateruddannelsen til universiteterne, således som man kender det i USA, er interessant, men stemmer ikke med dansk tradition. Det kræver desuden etablering af en offentlig scene, hvad intet dansk universitet er ud-

styret med i dag. Udgifterne herved og ved forslaget om flere skuespillerskoler vil langt overstige den besparelse, man opnår ved at nedlægge statens teaterskole, og jeg vil tro, at hr. Lembourn vil give mig medhold i, at tiden ikke er den rette til at tænke i så dyre baner.

Derfor må jeg svare, at jeg foreløbig vil prøve at koncentrere indsatsen omkring de tre skoler for skuespilleruddannelse, som findes i øjeblikket, fremfor at sprede kræfterne mere, end det allerede er tilfældet.

For tiden finder der en undersøgelse sted af mulighederne for at etablere en fælles grunduddannelse inden for teater, film, radio og tv, eventuelt udstrakt til en koordinering på nordisk plan. Undersøgelsen omfatter også uddannelserne ved teaterskolen. Jeg vil foreløbig afvente resultatet af denne undersøgelse, inden jeg eventuelt tænker på reformer i teateruddannelsen.

Med hensyn til den kritik, teaterlederne har fremsat mod teaterskolen, skal jeg oplyse, at jeg har indbudt til et møde med Foreningen af danske Teaterledere sidst i august, men at foreningen har ønsket mødet udsat 1 måneds tid.

Udtalelser, der hen ad vejen er fremsat til pressen, har vist, at teaterlederne ikke står så samlet i deres kritik. Rent faktisk anvender mange af teaterlederne de skuespillere, der er udgået fra statens teaterskole, og det er vanskeligt at få bragt dette i overensstemmelse med den alvorlige skepsis over for teaterskolens værdi, som de samme teaterledere har givet udtryk for.

Af *Camre* til undervisningsministeren (24. august 1973):

„Vil ministeren foranledige, at der oprettes et trafikmedicinsk institut ved Københavns eller Århus universitet?“

(Spm. nr. 333).

Begrundelse.

Justitsministeren har tilkendegivet, at det er hensigten at oprette et administrativt organ, hvor de enkelte offentlige instanser, der er beskæftiget med trafikikkerheds-spørgsmål, kan samordnes.

De berørte organer henhører især under justitsministeriet og under ministeriet for offentlige arbejder, men der er i høj grad